

PELIKÁN

„Ja však budem úfať neprestajne a všade
budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKYCH FARNOSTÍ LUČENEC

Ročník 2.
Číslo „2“
December 2015

«Ľud, čo kráčal vo tmách, uzrie veľké svetlo» (Iz 9,1)

Lud, čo kráčal a je zamotaný vo svojom konaní a rutine, uprostred svojich úspechov zlyhaní, obáv a očakávaní, tento ľud uzrel veľké svetlo. Ten ľud, ktorý kráčal so svojimi radosťami, nádejami, sklamaniami a smútkom, uzrel veľké svetlo.

Boží ľud, ktorého sme aj my súčasťou, je v každej dobe pozvaný meditovať toto Svetlo, ktoré chce osvietiť všetky národy. Svetlo chce prísť do každého zákutia tohto mesta, do každého priestoru nášho života. Môžeme toto svetlo prijať alebo odmietnuť. Bude svietiť ďalej. Jednou z osobitostí Božieho ľudu je jeho schopnosť vidieť, kontemplovať uprostred svojich „temnôt“ to svetlo, ktoré prináša Kristus.

Vedomie, že Ježiš naďalej kráča našimi ulicami, že tvorí súčasť života jeho ľudu a že je s nami spojený v dejinách spásy, nás naplňa nádejou. Nádejou, ktorá nás oslobodzuje od nezáujmu o životy druhých.

Nádejou, ktorá nás zbavuje prázdnych vzťahov alebo všadeprítomnej rutiny. Nádejou, ktorá nás pozýva vnímať prítomnosť Boha, ktorý neustále kráča medzi nami. Lebo Boh je stále prítomný.

Aké je to svetlo, čo preniká našimi ulicami? Ako stretnúť Boha, ktorý žije s nami uprostred nášho mesta? Ako sa stretne s Ježišom, živým a činným vo všednosti každodenného života?

Na tejto ceste „naučiť sa vidieť“ nám môže pomôcť prorok Izaiáš. Hovoril o svetle, ktorým je Ježiš.

Teraz nám prorok predstavuje Ježiša ako «Mocného Boha, večného Otca zázračného a Knieža pokoja» (9,5-6). Týmto spôsobom nás vovádza do života Syna, aby sa Jeho život mohol stať aj naším životom.

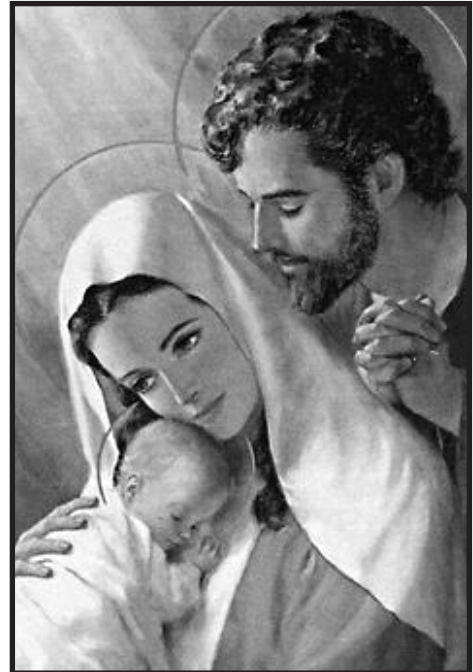
«Mocný Boh». V Ježišovi sa Boh stal človekom, Emanuelom. Boh, ktorý kráča po našom boku, je súčasťou našich životov, našich príbytkov, domovov.

«Večný Otec». Nikto a nič nás nemôže odlúčiť od jeho lásky. Ohlasovať a dávať najavo, že Boh je s nami ako milosrdný Otec. Otec, ktorý každé ráno a každý večer vychádza vyzerat', či sa jeho syn nevracia domov a beží k nemu, aby ho objal.

«Knieža pokoja». Vychádzať k druhým ľuďom a deliť sa s nimi s dobrou novinou, že Boh je náš Otec, ktorý kráča po našom boku, vyslobodzuje nás zo života bez tváre, z prázdneho života, a vovádza nás do školy stretnutia. Zbavuje nás konkurenčného boja a zahľadenosti do seba, aby nás voviedol na cestu pokoja. Toho pokoja, ktorý sa rodí z prijatia druhých.

Prajem a vyprosujem všetkým, ktorí budú sláviť vianočné sviatky, aby prijali pozvanie Ježiša, ktorý dáva svetlo, radosť i život v plnosti.

Jaromír Lupták

**Všetkým našim čitateľom prajeme požehnané
Vianoce a šťastný nový rok 2016!**

Redakcia

Vianočná

Nalaď mi, Pane, srdce do pozdravu,
nech neprespí noc spásy v hrudnom koši
a vydá lásku vrúcnu ako lávu,
čo hreje, teší a nič nespustoší.

Je šťastím teba voviesť do príbytku,
hoc ostýchavo rašia sľubné puky,
ale aj z tých ti uvijeme kytku,
kým ty nám nesieš darov plné ruky.

Pred prahom chůda do dlaní si dúcha
a na líčku mu lesklá slza zmŕza.
Počuješ, duša? Na dvere ti búcha.
Nečuješ? ... To ti vnútri hrochoť vŕza.

Azda aj v nás sa čosi naštrbilo
a v lampe cestou vyčerpá sa olej.
Budúci Tesár, ty vieš leštiť milo.
I do lampy chceš doliať. Teda dolejš!

Utiaľ a ohrej s tebou naše vzťahy,
nech nevychladne kozub v našom kruhu,
a z mašalky k nám prejdi, Ježiš drahý,
veď s tebou všetko prispeje nám k duhu.

Gořazd Zvonický

„A nép, amely sötétben jár, nagy fényességet lát” (Iz 9,1)

Isten vándorló népe, amely belebonyolódott saját tetteibe és szokásaiba, sikerei és kudarcai, várározása és félelmei közepette nagy fényességet látott. A népnek, amely egyszer örömben és reményekkel eltelve, máskor csalódottan és búslakodva járta élete zarándokútját, nagy Fény támadt.

Isten népe minden korban arra kapott meghívást, hogy ezt a Fényességet szemlélje, amely meg kívánja világítani a nemzeteket, be akarja ragyogni ennek a városnak minden zugát, el akar jutni az élet minden területére. E Fényt befogathatjuk, vagy elutasíthatjuk. Isten azonban nem szűnik meg világítani.

Isten népének – amelynek mi is részei vagyunk – egyik jellemzője, hogy képes a „sötétben” meglátni és szemlélni a Krisztus által elhozott fényességet.

Annak a tudata, hogy Jézus továbbra is népével halad az egyetlen üdvörtörténetben, reménnyel tölt el bennünket. Reménnyel, amely megszabadít a mások iránti érdektelenségtől. Reménnyel, amely arra szólít, hogy tekintsünk Istenre, aki továbbra is velünk halad, állandóan jelen van.

Milyen fény képes beragyogni szürke utcáinkat? Hogyan találkozhatunk az Úrral, aki közöttünk lakik a mi városunkban? Hogyan találunk rá a mindennapok egyhangúságában is elevenen és tevékenyen jelenlévő Jézusra?

Izajás próféta vezet és tanít bennünket a krisztusi életre, hogy az Ó élete a mi életünk is legyen. Jézust úgy mutatja be, mint „Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme” (Iz 9,5).

Erős Isten – aki Jézusban lett Emmanuel, a velünk való Isten. Ő kísér minket életünk útján. Elvegyült dolgainkban, otthonainkban, mellettünk halad.

Örök Atya – akinek szeretetétől soha senki sem választhat el minket. Ő az irgalmas Atya, aki minden reggel és este elébe megy a megtérő gyermekének, hogy megölelhessen. Ő az Atya, akinek ölelése jó hír a szegényeknek, enyhülés a szenvedőknek, szabadulás az elnyomottaknak, vigasz a szomorkodóknak (vö. Iz 61,1).

A Béke Fejedelme – Osszuk meg másokkal a jó hírt, hogy Isten a mi Atyánk. Mellettünk halad, megszabadít a névtelenségből, az arctalan élettől, bevezet minket a találkozás iskolájába. Megszabadít a vetélkedéstől, az önzéstől, hogy megnyíljunk a béke útjának. Annak a békének, amely a másik elfogadásából fakad.

Kívánom és kérem a jóságos Istentől valamennyiük számára, akik ünnepelni fogják a Karácsonyi ünnepeket, hogy befogadják Jézust, aki az életnek, örömeinek és fénynek teljességét bőven árasztja lelkünkbe.

Jaromír Lupták

V Nitre zomrel emeritný biskup Vladimír Filo

Emeritný rožňavský diecézny biskup **Mons. Vladimír Filo** zomrel v utorok 18. 8. 2015 v nitrianskej nemocnici vo veku 75 rokov života, 53 rokov kňazstva a 25 rokov biskupskej služby. Posledná rozlúčka so zosnulým biskupom sa konala v pondelok 24. 8. 2015.

Arcibiskupský úrad v Trnave v mene príbuzných, ale i v mene Biskupského úradu v Rožňave oznámil, že rozlúčka so zosnulým emeritným rožňavským biskupom Mons. Vladimírom Filom bude v pondelok 24. 8. 2015. Biskupi, kňazi a veriaci obyvatelia Rožňavskej diecézy a Trnavskej arcidiecézy sa tak mohli rozlúčiť s emeritným rožňavským biskupom v trnavskom katedrálnom Chráme sv. Jána Krstiteľa na zádušnej svätej omši so začiatkom o 10,00 hodine. Hlavným celebrantom zádušnej svätej omše bol bratislavský arcibiskup – metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Po svätej omši odprevadili Mons. Vladimíra Fila na dočasný odpočinok do rodnej zeme v obci Gaň (okres Galanta), kde prebehli pohrebné obrady popoludní so začiatkom o 15,00 hodine.

Mons. Doc., ICLic., PhLic. Vladimír Filo, rožňavský biskup, sa narodil 15. 1. 1940 v Gáni. Ordinovaný bol 25. 7. 1962 v Bratislave. Svätým Ocom Jánom Pavlom II. bol 17. 3. 1990 menovaný za titulárneho biskupa tukkského v Mauretánii a pomocného biskupa trnavského. Na biskupa bol konsekrovaný 16. 4. 1990 v Trnave J. Ex. Mons. Jánom Sokolom. Rožňavským biskupom koadjutorom bol menovaný Svätým Ocom dňa 23. 11. 2002 a úrad zaujal 14. 1. 2003. Mons. Eduard Kojnok ho 1. 3. 2003 menoval za generálneho vikára.

Pôsobilá oca biskupa: 1962-1963 kaplán v Senci, 1963-1965 základná vojenská služba, 1965-1966 kaplán v kostole sv. Mikuláša v Trnave, 1966-1968 ceremoniár biskupského úradu v Trnave, 1970-1974 kaplán v Kolárovo, 1974-1976 kaplán v Nových Zámkoch, 1976-1990 správca farnosti vo Veľkom Cetíne, 17. 3. 1990 – vyvolený za titulárneho biskupa Tukkského v Mauretánii. Biskupská vysviacka – 16. 4. 1990 v katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. V r. 1990-1990 bol tajomníkom BKS v Bratislave, v r. 1990-1991 rektorom Kňazského seminára sv. Cyrila a Metoda v Bratislave, v r. 1990-1998 prednášal cirkevné právo na RK CMBF UK v Bratislave. V r. 1992 sa stal súdnym vikárom v Trnave. 23. 11. 2002 bol menovaný za biskupa koadjutora pre rožňavskú diecézu, 27. 12. 2008 menovaný za diecézneho biskupa rožňavskej diecézy. 21. 3. 2015 bol menovaný za apoštolského administrátora rožňavskej diecézy, od 16. 5. 2015 bol emeritným biskupom.

TK KBS - krátené

Nový Rožňavský diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik

Úrad diecézneho biskupa Rožňavskej diecézy prevzal 16. mája 2015 Mons. Stanislav Stolárik. Do funkcie ho koncom marca tohto roka vymenoval pápež František. Hlava Katolíckej cirkvi v tento deň prijala zrieknutie vedenia Rožňavskej diecézy, ktoré mu predložil Mons. Vladimír Filo podľa normy kán. 401 §1 Kódexu kánonického práva (po dovršení 75 roku života). Kánonické prevzatie diecézy a uvedenie do úradu rožňavského diecézneho biskupa sa uskutočnila na slávnosti sv. Jána Nepomuckého, patróna diecézy v Katedrále Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave. Na slávnosti sa zúčastnil apoštolský nuncius na Slovensku Mario Giordana, biskupi, kňazi, rehoľníci, veriaci, rodina, predstavitelia štátnej správy i samosprávy, spoločenského i verejného života.

Mons. prof. ThDr. PhDr. Stanislav Stolárik, PhD. sa narodil 27. februára 1955 v Rožňave. Študoval na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. 11. júna 1978 bol vysvätený za kňaza. Ako kaplán pôsobil v Trebišove, v Humennom a v Prešove. Od r. 1984 pôsobil ako farár a neskôr dekan v Obišovciach, od r. 1990 v Čani, od r. 1992 v Humennom a od r. 1995 v Prešove. 26. februára 2004 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za pomocného biskupa košickej arcidiecézy. Biskupskú vysviacku mal 20. marca 2004. Následne bol menovaný za generálneho vikára Košickej diecézy a predsedu Liturgickej komisie Konferencie biskupov Slovenska.

Za vysokoškolského profesora v odbore „dejiny filozofie“ bol menovaný prezidentom SR Ivanom Gašparovičom 29. novembra 2005. Svätý otec František ho 21. marca 2015 menoval za diecézneho biskupa Rožňavskej diecézy.

TK KBS - krátené

Symboly Vianoc

Adventný veniec má symboliku kríža, víťazného venca, svetla viery, zelenej farby nádeje a pospájaný živými vetvičkami je aj symbolom spoločenstva a života. Evanjelický pastor Henrich

Wichern dostal tento nápad pri práci z mládežou. Prvýkrát zažiaril v ústave pre výchovu chlapcov v Hamburgu v roku 1883 so štyrmi bielymi sviečkami na konci ramien na nedele a 19 červenými malými sviečkami do kruhu, ktoré zapaloval cez týždeň. Tak spoločne s modlitbou vyplnil čakanie chlapcov na Vianoce. Odvtedy sa zaužívala spoločná modlitba a rozjímanie nad Evanjeliom vo veriach rodín až podnes.

Zvyk ozdobovať **vianočný stromček** bol prevzatý od Nemcov. Ovešaný červenými jablčkami symbolizuje strom v raji. Cirkvi mu dala kresťanskú symboliku „biblického stromu poznania dobra a zla“. Zelený strom predstavuje večnú zeleň – nádej neba. Svetielka

pripomínajú príchod Krista – Svetlo sveta. Reťaze symbolizujú hada a ligotavá hviezda na vrchole betlehenskú hviezdu. Ozdoby a darčeky sú znaky darov a milostí, ktoré plynú na tento svet s príchodom Vykupiteľa. Srdiečka predstavujú Božiu lásku a naše otvorené srdcia pre Krista, radosť z toho, že prišiel medzi nás „Emanuel“, čo znamená „Boh s nami“.

Ryba je starokresťanským znakom, ktorý prví kresťania pri stretnutí kreslili do piesku a tak sa spoznávali. Grécky názov ryby je ICHTHYS, čo je skratkou slov – Jesus Christos Theu Hios Soter – Ježiš Kristus Boží Syn, Spasiteľ.

Prvý **Betlehem** postavil sv. František z Assisi. Do stavania Betlehemu a **jasličiek** sa malo zapojiť čo najviac farníkov, vrátane detí. „Betlehem“ v aramejčine znamená „dom chleba“. **Štedrá večera** predstavuje milosrdenstvo nášho Boha. Prichádza k nám v druhom človeku. Pozvať ho a pohostiť, je otvoriť svoje srdce pre tých, ktorí potrebujú chlieb a nádej. **Oblátka** predstavuje Eucharistiu – živý chlieb z neba. Sväté prijímanie je Ježišova prítomnosť v nás.

Pieseň „**Tichá noc, svätá noc**“ prvýkrát zaznela na Vianoce v roku 1818 v kostolíku v rakúskom Oberndorfe. Text zložil kňaz Joseph Mohr, rodák zo Salzburgu, hudbu učiteľ Franz Xaver Gruber z Arnsdorfu, ktorý v Oberndorfe zastupoval organistu. Mohr požiadal Grubera, aby k jeho básni skomponoval vhodnú melódiu s dvoma sólovými hlasmi a so sprievodom gitary, lebo miestny organ bol pokazený, myši rozhrýzli organový mech. Gruber dojatý textom piesne a jeho posolstvom pokoja a lásky skomponoval nesmrteľnú melódiu za necelú hodinu. Dnes sa hrá a spieva na adventných a vianočných koncertoch vo viac ako 200 jazykoch po celom svete.

Judita Čemanová

Vianoce posypané vanilkou

Kristína pristúpila k zásuvke. Vybrala z nej podlhovastú zamatom ozdobenú šperkovnicu. Otvorila ju. S láskou pozerali na ňu dva žltozlaté vrkoče. Spomienky detstva a mladosti zapletené do vrkočov, ktoré kedysi nadskakovali na jej chrbte, keď utekala chodníčkom z horárne dolu do dediny ... Jemne ich pohladila a zadívala sa do obloka.

Vonku ticho padal sneh. Snehové vločky sa chytali za ruky a tancovali svoju vianočnú koledu. Bolo už nasnežené. Kristína sa usmiala a pomyslela si ... tak tento nám už bude vŕzgať pod čizmami, ako vtedy, keď s tichým očakávaním kráčala vedľa svojej starej mamy – spolu s rodičmi a bratmi – na Polnočnú. Svietaiace lampáše nám ukazovali cestu úzkym chodníčkom dolu do dediny. Otecko nechal veľké sane doma – na nich nás prevezie počas vianočných sviatkov, keď zapriahne kone a nás zababuší do kožušín. Tie teraz iba čakali na svoj deň.

My sme pomaly schádzali dolu kopčekom a počúvali vŕzgajúci sneh. Prsty začínali krehnúť, ale nám nič nevadilo. Lebo to, čo nás čakalo dolu v Božom chráme – bolo oveľa silnejšie ako nejaký mráz za nechtami. „Aha, tam je Darinka“ – vykrikla som a potiahla starú mamu za lajblík, ktorý im vykúkal spod hrubého vlniaka. „A naozaj, aj Miša vidím“ doplnil ma jeden z mojich bratov. Dolu sa vynorili ďalšie svetlá lampášov ... a tam nižšie ďalšie ... a ďalšie .... Rodiny sa už schádzali pred vstupom do Božieho chrámu. Rodičia sa rozprávali už s inou rodinou a pomaly sme vchádzali na nádvorie kostola. Ja som s ubúdajúcimi krokmi za mojím chrbtom akosi strácala dych .... jóó, veď už o chvíľu si sadnem do veľkej voňajúcej lavice a ...

Vstúpili sme do kostola. Vôňa ihličia a živice! Vysoké vianočné stromčeky stáli po oboch stranách oltára. Zdalo sa mi, že ich je plný kostol. Toľko vône vyžarovali ... V kostole bolo prítmie. Tuho som sa držala starej mamy a nasledovala som šuchot jej krojovaných sukni. Ľudí pribúdalo ako snehu na cestách. Náhle sa rozsvietili všetky svetlá nad nami i na stromčekoch. Organ začal hrať ... uvidela som Betlehem a JASLIČKY ... a v nich JEHO – malé bábätko s rozhodnutými ručičkami. V kostole bolo náhle veľa svetla! Piesňou sa rozozvučal celý kostol ... Tichá noc, svätá noc, všetko spí, všetko sní ... ozývalo sa zo všetkých strán. A ja som stála v nemom úžase, prežívala som ten vzácny okamih, v ktorý mi srdce išlo vyskočiť z hrude. Mojich necelých šesť rokov vnímalo tú čarovnú atmosféru, ktorá ma nadnášala niekam do iného sveta. Oči mi išli z jamiiek vyskočiť a toľko radosti som cítila tam, niekde v hlbke seba – kam iba On – dovidí ... Bola som v inom svete.

„Kristína – tak pod' už! ...“ počula som hlas najstaršieho brata. „A kam???“ nechápavo som sa spýtala. „Už ideme domov ...“ „Ale veď ja som doma!“ vykrikla som a akoby som sa prebudila do reality.

Pred kostolom postávali hlúčky ľudí, deti rozprávali, čo im priniesol Ježiško. Rodičov vlastne ani nevnímali, cítili ich prítomnosť a to stačilo. Stará mama mi vložila dlaň do mojej a už sme išli hore chodníčkom do horárne. My dve sme mlčali a v tom mlčaní nám bolo veľmi dobre ... Na dvore horárne som zazrela svojich bratov, ako vyťahovali sánky. Tie väčšie deti z dediny sa išli sánkovať spolu na veľký kopec, ktorý bol za dedinou ...

Kristína stála pri obloku a pozorovala padajúci sneh. Zlatožlté vrkoče pohladila pohľadom. Byt rozvonieval vanilkou. Stôl už bol pripravený, jablko, cesnak, orechy, med ... imelo vo väze, sviatočné prestieranie – ktoré mám od mojich rodičov – jeden tanier navyše ... tak, ako to vždy pripravovala moja maminka ... Sväté písmo a v ňom záložka, svieca na stojane vo svietniku. Vianočný stromček žmurkal svetielkami a pod ním náš Betlehem. Kapustnica čaká, tak ako aj zemiakový šalát s rybou. „Štedrák“ nemôže chýbať – veď sú Vianoce! Vianočný zvonček, ktorý nás zvolával vždy k stolu, sa už rozozvonil po celom byte. Všetci sedíme za stolom – deti, ktoré už dávno nie sú deťmi spolu so svojimi deťmi ... Beriem do rúk Sväté písmo a čítam. S narodením Ježiša Krista to bolo takto: ... Vstupujeme do liturgického roku C.

Sviečka silnie vo svojom plameni ... krájam jablko, aby sme sa zišli aj na budúci rok, cesnak vnáram do medu a dávam krížiky na čelo každému ... a cesnak zjesť, aby ste boli zdraví po celý rok ... hádzem orechy do kútov, aby bolo v dome vždy hojnosť všetkého ... a už nabieram kapustnicu ... Modlíme sa pred jedlom a spoločne začíname stolovať. Všetkým chutí tak, ako vie chutiť iba na Vianoce. Od sviatočného stola odchádzame k vianočnému stromčeku a začíname spievať Tichú noc. Klakli sme si do polkruhu a modlíme sa Otče náš ... Najmladší z rodiny vždy hľadá a rozdeľuje darčeky. Radosť sa stupňuje. Betlehem svieti a malý Ježiško zabalený v plienkach sa na nás usmieva. Tešíme sa z darčekov ... a Polnočná sa blíži – už na nás čaká v kostole.

„Starká, môžem ťa dnes držať za ruku ja?“ – sputuje sa ma malý Emanuel a ja mu súhlasne prikývnm.

... a vonku ticho padá sneh ...

Významní kňazi Novohradu:

Barnabás Bacskai

Rímskokatolícky kňaz, vysokoškolský učiteľ Mons. Barnabás Bacskai sa narodil 4. 7. 1933 v obci Prša, okres Lučenec. Základné vzdelanie získal v rodnej obci, nadvážne navštevoval 8-ročné gymnázium v Rožňave, kde v r. 1951 maturoval. V r. 1951-56 študoval na Rímskokatolíckej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Vysvätený bol 15. 1. 1956 v Dóme sv. Martina v Bratislave. Prvú svätú omšu mal 22. 1. 1956 v Prši. Svoju kňazskú pôsobnosť zahájil v r. 1956 ako kaplán v Rožňave. V r. 1956-65 bol

administrátorom v obci Držkovec v okrese Revúca, v r. 1965-71 v Novej Bašte v okrese Rimavská Sobota, v r. 1971-90 v obci Husiná v okrese Rimavská Sobota, v r. 1990-93 vo Vyšnom Slavkove v okrese Levoča. Súbežne v r. 1990-94 pôsobil ako vysokoškolský učiteľ v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojaššáka v Spišskej Kapitule – vyučoval tu filozofiu. V r. 1994-2000 žil na dôchodku v Diecéznom domove dôchodcov pre starších kňazov v Pezinku.

Jeho otec Jozef zomrel na zápal pľúc, keď mal Barnabás 5 rokov. Ešte predtým na jednej púti do Filakova otcovi povedal, že by sa chcel stať kňazom. Tento jeho životný sen sa mu aj splnil. Mamička Viktória musela sama vychovávať dvoch synov – okrem neho aj mladšieho Bélu Bacskaiho (1935-1980), ktorý sa neskôr stal akademickým maliarom. Peňazí nebolo nikdy navyše a preto im pomáhali rodina Györgyová, Karcagová, Béla a László Sinkovci. Barnabás pôsobil ako kňaz v rôznych obciach najmä rožňavskej diecézy. Všade, kde pôsobil, s ním spolu žili jeho matka i brat Béla. Jeho najdlhším a najrušnejším pôsobiskom bola obec Husiná, tu ho opustili obaja členovia rodiny – brat Béla zomrel v r. 1980, mamička v r. 1988. Barnabás zostal sám, istý čas mu bola gazdinou sesternica Ilonka Csomor. Po nežnej revolúcii začal v r. 1990 pedagogicky pôsobiť v Kňazskom seminári v Spišskej Kapitule, v r. 1993 tu dostal prvú porážku. Od r. 1994 žil v Pezinku v Domove dôchodcov pre kňazov. Často chodieval na návštevy k pani Anne Rubintovej do Filakova, k sesternici Márii Karcagovej do Veľkej nad Ipľom a ku kolegovi Mons. Štefanovi Podolinskému na Ošušie. Na jednej takejto návšteve v r. 2000 dostal druhú porážku. Hneď ho previezli do lučenskej nemocnice, no žiaľ, už mu nevedeli pomôcť. Zomrel v Lučenci 1. 6. 2000. Pohreb sa konal 5. 6. 2000 na cintoríne v Prši za účasti rožňavského biskupa Mons. Eduarda Kojnoka, mnohých kňazov i veriach. V rodnej Prši odpočíva spolu so svojimi rodičmi i bratom Béloom.

Barnabás Bacskai bol veľmi vzdelaným človekom, kňazom, vysokoškolským učiteľom, zaoberal sa aj cirkevnou históriou. Vlastnil cennú knižnicu i množstvo rukopisov, tieto sú dnes súčasťou Univerzitnej knižnice Katolíckej univerzity – pracovisko Spišská Kapitula. Aktívne hovoril po maďarsky, slovensky, nemecky a latinsky. Tento svoj dar od Boha naplno využil všade, kde pôsobil, zveľaďoval pridelené farnosti, venoval sa mládeži, veriaci. Zomrel predčasne vo veku 67 rokov. V júni 2015 sme si pripomenuli 15. výročie jeho úmrtia.

František Mihály

Predstavenie nového kaplána: Stanislav Andrek

Pochádzam z tradičnej katolíckej rodiny ako najstarší zo štyroch detí. Svoje detstvo som prežil v obci Bystré pod Slanskými vrchmi na rozhraní regiónov Šariša a Zemplína (okres Vranov nad Topľou). Vieru mi odovzdali najmä moje obidve staré mamy. No príklad žitej viery som pochopil aj u svojich rodičov počas študentských rokov, keď som už bol z domu preč. Najprv som sa životom vydal technickým smerom, podľa vzoru svojej rodiny. Začalo to elektrotechnikou na strednej škole v Prešove a završilo sa Technickou univerzitou v Košiciach.

Už počas štúdia v Košiciach mi myšlienka služby Bohu a ľuďom nedala pokoj. Myšlienka a tajomný, veľmi osobný hlas pozvania do služby, ktorú som na konci strednej školy odignoroval a potlačil, keďže som sa zaľúbil a prežíval nádherný, čistý vzťah. V tretom ročníku na univerzite som pochopil, že pred Bohom sa mi neoplatí utekať. Vidiac svojich rovesníkov – budúcich intelektuálov spoločnosti – bez nádeje a zmyslu života som sa ocitol doma – službou v UCP som mal možnosť spolupracovať z kňazmi, ktorí dávali mladým ľuďom svetlo do života. Vtedy som pochopil: „Toto je pre mňa, toto ma naplňa“. V pokoji sme sa rozišli s priateľkou a ja som až do ukončenia štúdia skúmal, či je to naozaj Božie volanie. Vnútorý hlas – nadšenie a volanie neprestali, čím viac som sa venoval službe Cirkvi, tým viac som povinnosti náročného štúdia kybernetiky zvládol ľahšie. Aj keď rodina čakala úspešného inžiniera, rozhodol som sa ísť do formácie za kňaza.

Po promócii som hneď odišiel do kláštora, oslovila ma totiž charizma Redemptoristov, ktorých zakladateľ bol veľkým misionárom vo svojom prostredí – vnímal duchovnú biedu ľudí okolo seba; podobným spôsobom si ma Boh získaval do služby. Pred doživotnými sľubmi a diakonátom, po zrelom uvážení som sa rozhodol pre službu diecézneho kňaza. Rožňavská diecéza so svojimi pastoračnými špecifikami je práve to, čím ma Boh oslovoval. Teda štyri roky filozoficko-teologických štúdií som absolvoval v Bratislave a dva v semi-

nári na Spišskej Kapitule – už ako seminarista a potom diakon Rožňavskej diecézy. Diakonskú vysviacku som prijal 9. 6. 2014 v katedrále v Rožňave z rúk otca biskupa Vladimíra Fila. Na diakonskej praxi som bol v Rimavskej Sobote. Kňazské svätenie som po ukončení štúdia prijal 13. 6. 2015 z rúk otca biskupa Stanislava Stolárika.

Krátko po tom som prišiel medzi Vás, drahí farníci. Mojmimi veľkými záľubami sú: hudba – vďaka Bohu, som mal možnosť absolvovať štúdium spevu na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave; z teologických disciplín sú to liturgia a morálna teológia, čo asi možno zažiť pri sv. omšiach a v svedení; a samozrejme práca s mladými ľuďmi. Predstavení v seminári a mnohí kňazi hovoria, že „prvé miesto je od Boha“, ja verím, že je to tak. Vzájomne si máme pomáhať na ceste k cieľu – k večnému spoločenstvu s Bohom.

Stanislav Andrek

Ospravedlnenie

V našom farskom časopise Pelikán došlo v minulom čísle 1 – marec 2015 k omylu. Pod článkom „Nanebovzatie Panny Márie“ na str. 4 má byť správne podpísaná Mária Mistríková-Vasileva, OFS a nie Judita Čemanová. Redakcia sa týmto obom redaktorkám i čitateľom za vzniknutú neúmyselnú chybu ospravedľňuje.

František Mihály - šéfredaktor

Rímskokatolícky kostol Navštívenia Panny Márie v Lučenci

Losonc. Kubinyi tér.

Rímskokatolícky barokovo-klasicistický kostol na Kubínyho námestí v Lučenci bol postavený na počesť Navštívenia Panny Márie v roku 1783. Dnešnú podobu získal v roku 1792, obnovený bol v rokoch 1850 a 1895. Spočiatku to musel byť len provizórny stánok, pretože sa nekonkretizuje ani v kanonickej vizitácii (inšpekcia) z roku 1784 a nespomína ho ani Korabinského lexikón z roku 1786. Pozemok na stavbu kostola poskytol v roku 1772 Pavel Balassa (8 siah široký, 16 siah dlhý a 4 siahy pre vežu). Katolíci neboli spokojní s vyznačeným miestom pre stavbu kostola (v rade domov vedľa katolíckej fary), preto bolo podľa ich žiadosti z roku 1772 vymerané v decembri 1776 nové miesto na vtedajšom trhovisku (8x16 siah = cca 15x30 m a 4 siahy pre vežu = cca 7x7 m). 13. marca 1776 bulou pápeža Pia VI. Apostolatus officii bolo založené rožňavské biskupstvo, ku ktorému boli z Novohradu pričlenené obvody Filakovo, Halič a Lučenec.

Kostol Navštívenia Panny Márie je jednododová stavba so segmentovým zakončením presbytéria, pristavanou sakristiou a predstavanou 38,6 m vysokou vežou, zaklenutá pruskými klenbami. Nad vstupom je murovaný organový chór, podklenutý českými plackami. Fasády sú členené lizénami (plochý zvislý architektonický článok bez hlavice a päty, prevedený v mierne predstupujúcom

múre alebo len v omietke). Nad hlavným vchodom je latinský nápis „NULLI SANCTORUM, SED ISPI DEO SANCTORUM GUAMVIS IM MEMORIMA SANCTORUM CONSTITUIMUS ALTARIA“ (Žiadnemu zo svätých, ale samému Bohu svätých, ale i na pamiatku svätých sme postavili oltáre). Novoklasicistická kazateľnica pochádza z druhej polovice 19. stor. Obraz Navštívenia Panny Márie v strede hlavného oltára reštauroval v roku 1957 akademický maliar Július Szabó. Mramorová krstiteľnica v tvare lupeňovitého kalicha na kanelovej nohe s medenými tepanými doplnkami je v klasicistickom až neobarokovom štýle a pochádza z roku 1853. Je zapísaná v štátnom zozname hnutelných kultúrnych pamiatok spolu s klasicistickou olejomalbou sv. Štefana, kráľa z polovice 19. storočia, ktorá je v súčasnosti uskladnená v oratóriu nad sakristiou.

Pôvodná maľovaná výzdoba kostola bola zničená pri požiari v roku 1849. V priebehu 20. storočia bol interiér kostola trikrát premaľovaný. V roku 1924 pracoval na vnútornej obnove rožňavský maliar kostolov s pápežským vyznamenaním „pro ecclesia et pontifice“ Július Ádám. Jeho obrazy boli zreštaurované a bola navrhnutá nová ornamentika v roku 1958 od Štefana Gábora, maliara z Košíc. Pod vedením nášho rodáka, historika a pamiatkara PhDr. Gábora Krúdyho bolo vnútro kostola v roku 1983 premaľované a iluzívna ornamentika pretvorená na šablónovú vo farbách Novohradu (žltá a oranžová) reštaurátorom Jozefom Rybárom z Ružomberka. Hlavný oltár bol vyhotovený v 2. polovici 19. storočia. Uprostred stĺpovej architektúry je umiestnený obraz navštívenia Panny Márie, v interkolumniách (medzera medzi dvoma susediacimi stĺpmi) sú plastiky sv. Štefana a sv. Ladislava. Oltár je zapísaný v štátnom zozname hnutelných kultúrnych pamiatok. Dva bočné oltárne pedanty pochádzajú z polovice 19. storočia, na bokoch sú predstavané stĺpy, na ktorých spočíva architráv (stĺp). V nike (výklenok v hrúbke steny) sú plastiky Krista a sv. Jána Nepomuckého z 20. storočia. V nike nad vchodom je umiestnená socha Panny Márie.

Prvý zvon bol odliaty v roku 1783 vo zvonolejárskej dielni Benjámina Stephanidesa v Lučenci. Druhý bol zhotovený okolo roku 1822 majstrom Michalom Heidenbergerom. Zvony boli poškodené pri vypálení mesta v roku 1849. Starší zvon bol počas 1. svetovej vojny zrekvírovaný a nahradený malým zvonom. Vysviacka nových zvonov sa konala 14. septembra 1936. Na príkaz nyilasovcov v novembri 1944 odviezli jeden zvon. Rozlúčku so zvonom vykonal kaplán Ján Kabla, po poslednom zvonení bol vo veži rozbitý a jeho kúsky vyhodené von oknom. Veža bola ukončená v roku 1924, kríž na jej vrchole vyhotovil Martin Makrai (výrobca kolies a kočov, Lučenec -Tuhár), smaltovanie je prácou majstra Bucska.

Mária Adamová, kronikárka mesta

Náš projekt na rok 2016 :

Obnova interiérovej maľby rímskokatolíckeho farského kostola Navštívenia Panny Márie v Lučenci podľa pôvodnej maľby od autora – kostolného maliara Júliusa Ádáma (1862 – 1942)

V súčinnosti so zástupcami Pamiatkového úradu v Lučenci a miestneho Farského úradu bol umeleckým maliarom, reštaurátorom, majstrom umeleckého remesla Mariánom J. Švecom vypracovaný pracovný postup na plánovanú rekonštrukciu. Z poverenia Farského úradu SPES – Správa cirkevného majetku, s. r. o. uzatvorila s reštaurátorom Zmluvu o dielo na nižšie vymenované práce za cenu 34. 900 EUR. Termín realizácie prác je stanovený na apríl – august 2016. Maliarske lešenie sa začne stavať 4. apríla 2016.

Po vyhotovení podrobnej fotodokumentácie a skopírovaní zachovalého tvaru sekundárne pretretej ornamentiky sa odstráni uvoľnená a zvetralá maľovka z klenieb a stien. Nasledovať bude dôkladné petrifikovanie stropu a stien, vyškáranie a tmelenie prasklín, doplnenie vypadanej omietky a profilov domodelovaním. Podkladové nátery budú realizované disperznou temperou. Farebnosť bude v súlade s navrhovanou farebnou škálou, ktorú odporúča Pamiatkový úrad v Lučenci. Ďalším krokom bude rozmeranie iluzívnej ornamentiky a profilov podľa pôvodného rozmiestnenia a doplnenie chýbajúcich ornamentálnych prvkov, ktoré boli sekundárne odstránené. Bude použitá aj dostupná fotografická dokumentácia pôvodného stavu.

Iluzívna ornamentika bude aplikovaná aj pod oknami podľa zachovalej fotodokumentácie. Hrana okennej šambrány bude

farebne orámovaná s iluzívnym profilom, ktorý bude spájať uvedený iluzívny profil nad oknom a ornamentiky pod oknom. Ostenia budú v tóne pamiatkovej bielej. Maľba plôch stropov a stien budú v jemných a svetlých pastelových tónoch. V zmysle požiadavky zástupcov Pamiatkového úradu v Lučenci bude farebnosť prispôbena farebným tónom zistených sondážou. Voľné plochy na klenbe budú monochrónne. Tieto plochy sú malých rozmerov. Podklady pod ornamentikou budú jemné. Zlátané prvky na klenbách (mrežovanie) sú zlátané lístkovým metalom. Uvedené mrežovanie bude riešené farebne s napodobnením zlatého tónu. Tým bude farebnosť mrežovania viditeľná z každého uhla, čo u metalu nie je možné.

Apsida za oltárom bude jednofarebná. Vo výške hlavic pilastrov bude profil hlavic – rímsy iluzívne namaľovaný až na doraz k hlavnému oltáru (vpravo i vľavo) vrátane iluzívnych roziet. Klenbové pásy budú olinkované jednoduchým iluzívnym profilom – platnička. Na rímsach bude pozlátaný lístkovým metalom jeden profil. Vlys medzi rímsami bude farebne tmavší, aby vynikla aj iluzívna ornamentika roziet. Kazetovanie vo vlyse bude zrušené. Na stĺpoch bude aplikovaná maľba – imitácia mramoru s jemnou štruktúrou podobnou mramoru.

Stropné veľkoplošné obrazy vo svätyni, triumfálnom oblúku, v lodi, na priečelí chóru a pod chórom kostola budú po povrchovom chemickom a mechanickom očistení a odstránení sekundárnych premalieb povrchovo upevnené, praskliny budú pretmelené, po čom bude nasledovať jemná farebná retuš obrazov a záverečné konzervovanie povrchu maľieb.

Tento projekt môžete podporiť vašimi milodarmi v kostole alebo príspevkom na účet Farského úradu v Lučenci-meste. Č. ú.: 9579653/5200.

Peter Fábian, farár

Duchovná obnova pre chlapov

V dňoch 11.-13. 9. 2015 sa konala duchovná obnova mužov v bývalom zariadení školy v prírode Škutovky pri Liptovskej osade. Téma duchovnej obnovy bola „Pane, hľadám Tvoju tvár, Tvoju tvár hľadám ...“ Počas celej obnovy sme mali k dispozícii dvoch kňazov. Z Lučenca sme sa zúčastnili 6 chlapi. Mali sme možnosť zamyslieť sa nad naším smerovaním v živote. Podľa Biblického príbehu o Jóbovi sme si mohli v prednáške na túto tému uvedomiť a konfrontovať svoje životné postoje. V noci sme mali možnosť čerpať silu pri Eucharistickej adorácii. Pri spoločnom zdieľaní sa

na záver (aj v úvode pri predstavovaní) sme si užili už tradičnú otvorenosť a priamosť chlapov. Pre nových účastníkov je to jeden z najsilnejších momentov, pri ktorých sa nikto na nič nehrá. Často sa hovorí aj o našich zlyhaniach, ale hlavne o snahe ísť ďalej, niečo na sebe zmeniť a hľadať čoraz jasnejšie aspoň obrysy Božej Tváre.

Štefan Šprlák

Večeradlo s otcom Laurentom Larroque

V nedeľu 27. septembra 2015 sme sa zúčastnili na večeradle s otcom Laurentom Larroque v katedrálnej chráme sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Otec Laurent je od roku 2013 generálnym zodpovedným Mariánskeho kňazského hnutia. Program sa začal o 14,45 hod. meditáciou spojenou s modlitbou svätého ruženca pri vyloženej Sviatosti Oltárnej. Po meditácii nasledovalo požehnanie náboženských predmetov,

detí a matiek v požehnanom stave. Večeradlo vyvrcholilo svätou omšou. Na záver sme dostali požehnanie pre seba, ale aj svojich blízkych. Naplnení milosťami sme vyrazili na cestu domov.

Radka Vilhanová

Aj Lučenec pochodoval za život

V nedeľu 20. septembra 2015 sa v Bratislave konal „Pochod za život“, organizovaný v spolupráci s Konferenciou biskupov Slovenska, na ktorom sa zúčastnili aj naše dve farnosti z Lučenca. Samotný radostný pochod predchádzal pestrý program plný workshopov, divadla, tanca, hudby a modlitby. Do programu boli zahrnuté aj nedeľné sväté omše, ktoré boli rozdelené podľa diecéz. My sme slávili svätú omšu vo františkánskom kostole, ktorú celebroval rožňavský biskup Mons. Stanislav Stolárik. Pán biskup nás povzbudil svojou kázňou, keď spomenul: „Aké dôležité je mať v živote ruku, ktorá nás drží a preto by sme mali byť vďační aj za svojich priateľov“. Po skončení sv. omše sa všetci ľudia uberali k námestiu SNP, kde bol „main stage“ s moderátormi, hudbou a odkiaľ sa začínalo pochodovať. Radosť zo života prejavilo svojím pochodom 85.000 účastníkov z celého Slovenska a sme radi, že sme mohli byť medzi nimi.

Radka Vilhanová, Viera Bílková

Prednáška „Milovať a ctiť“

Dňa 22. októbra 2015 o 19,00 hod. sa v kostole Navštívenia Panny Márie v Lučenci konala prednáška na tému „Milovať a ctiť“. Naším hosťom bol pán Richard Vašečka so svojim asistentom Marekom Malinom. Pán Vašečka pôsobí ako poslanec v Národnej rade SR a zároveň je manželom, otcom a učiteľom. Večer bol bohatý na svedectvá, ktoré nám dodávali povzbudenie do našich životov.

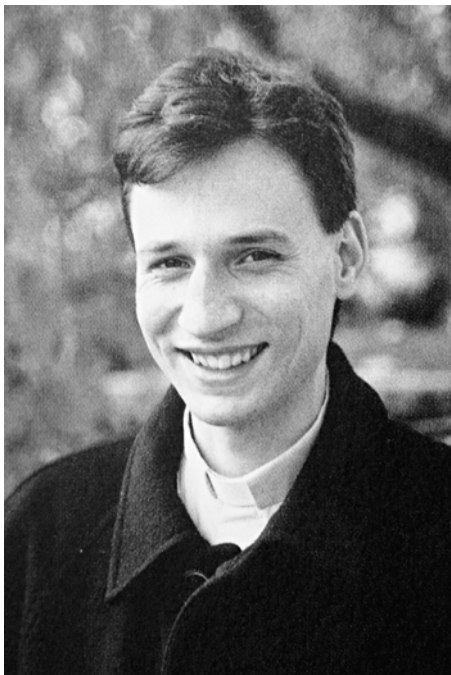
Nakolko téma ľudských vzťahov je rozsiahla, mali sme vyhradený čas aj na otázky dotýkajúce sa našich životov. Okrem priamych odpovedí na prednáške od prednášajúceho sme mali možnosť čerpať odpovede aj z brožúrok, ktoré boli pripravené pre nás, farníkov. Po prednáške bol náš hosť otvorený aj na súkromné rozhovory. Sme vďační za vzácnu návštevu a zároveň ďakujeme aj všetkým zúčastneným.

Radka Vilhanová

Adrián Olach :

„Pochádzam z kolísky kresťanstva v strednej Európe – zo starobylej Nitry“

Rímskokatolícky kňaz **Adrián Olach** sa narodil 28. 6. 1975 v Nitre. V r. 1981-89 navštevoval základnú školu v rodnom meste. V r. 1989-91 študoval na Gymnázium Eugena Gudernu v Nitre, v r. 1991-93 na Gymnázium sv. Cyrila a Metoda v Nitre. V r. 1993-95 v štúdiu pokračoval na Teologickom inštitúte v Spišskom Podhradí. V r. 1998-2000 svoje štúdiá završil na pápežskej Gregoriánskej univerzite v Ríme (Taliansko). V r. 2000-2001 bol kaplánom vo farnosti Divín. V decembri 2001 sa stal administrátorom farnosti v Starej Haliči. Od r. 2013 je farárom vo farnosti Stará Halič a rovnako

od r. 2013 dekanom Novohradského dekanátu. Žije v Starej Haliči.

Veladôstojný pán dekan, pristavme sa úvodom rozhovoru v období vášho detstva ...

Za veľkú milosť môjho života považujem, že som sa narodil vo veriacej katolíckej rodine v starobylej Nitre – kolíske kresťanstva v Strednej Európe. Bývali sme pod Kalváriou (mestská časť Nitry) len pár minút pešo od pútnického mariánskeho kostola Nanebovzatia Panny Márie, kde som už od svojich šiestich rokov pravidelne miništroval. Najradšej som mával mesiac máj, kedy sme sa modlievali pred svätou omšou ruženec a litánie. Myslím, že už tam som nadobudol vrúcny vzťah k Panne Márii, ktorý sa potom stále viac a viac rozvíjal a zostal mi až doteraz. Nikdy nebudem môcť dosť ďakovať aj za skutočnosť, že mne aj bratovi rodičia venovali toľko času. Otec ako stredoškolský profesor nás skoro každý deň vyzdvihol na obed zo školy a po obede sme navštevovali historické pamiatky, na ktoré je Nitra a jej okolie veľmi bohaté. Samozrejme vždy to bolo spojené s hrami, a keďže sme boli chlapci hlavne s futbalom, ktorý otec hrával s nami. Večer sa nám zase venovala mama, ktorá ako úradníčka na vtedajšom MsNV v Nitre bola cez deň v práci.

V ktorom období vášho života ste sa rozhodli, že sa stanete kňazom?

Povolanie kňaza, ako hovoril Sv. Otec Ján Pavol II. je dar, vyprosený a nesený modlitbou a utrpením mnohých kňazských

matiek, ktoré vedome obetujú svoje modlitby a utrpenie za kňazské povolanie, aby mladí muži boli ochotní nasledovať lásku Ježišova Srdca. Ako som už spomenul, vyrastal som vo veriacej rodine blízko Kalvárskeho kostola Panny Márie. Som presvedčený, že práve vtedy, keď som ako dieťa a potom ako miništrant zvlášť rád navštevoval mariánske pobožnosti, mi naša Nebeská Matka vyprosila kňazské povolanie už tam. Ona ho starostlivo strážila tým, že ma uchránila od ľahkovážnych vzťahov s dievčatami, do ktorých by som bol isto ľahko vklzol obzvlášť preto, že som bol skôr veselý a spoločenský typ. Jedna z najväčších milostí môjho života bola, že som ako 16-ročný stretol kňaza, ktorý mal rozhodujúci vplyv na moje rozhodnutie stať sa kňazom. Na Kalvárii boli vždy vzorní kňazi, či už pátri verbisti alebo náš dlhoročný farár a neskoršie biskup František Rábek. Ale dva roky po páde režimu v roku 1991 som zo štátneho Gymnázia Eugena Gudernu prestúpil na novozaložené cirkevné Gymnázium sv. Cyrila a Metoda v Nitre, kde som stretol svojho budúceho predstaveného a zakladateľa cirkevného spoločenstva Dielo Ježiša Veľkého a Rodiny Panny Márie. Jeho príklad sväto žijúceho kňaza ma oslovil natolko, že som ako 18-ročný po maturite dokázal povedať s radosťou áno kňazskému povolaniu, ktoré som síce vždy ako chlapec cítil, a ktoré sa teraz mohlo aj rozvinúť najprv v seminári v Spišskej Kapitule, neskôr v dvojročnom noviciáte v malom talianskom mestečku Civitella del Tronto a završilo sa štúdiom na pápežskej Gregoriánskej univerzite v Ríme.

Priblížte nám, prosím vaše štúdiá na tejto univerzite v Ríme ...

Pre každého slovenského študenta je štúdium v Ríme veľkou ctou a pre mňa bolo aj veľkou radosťou, keďže som bol obklopený spolubratmi z celého sveta. V aule na prednáškach nás bolo v ročníku viac ako 200 študentov zo všetkých svetadielov. A všetci sme si rozumeli, lebo sme vedeli po taliansky a všetci sme mali ten istý spoločný cieľ – kňazstvo. Za to sa dá Pánu Bohu len ďakovať. Čas v Ríme som využíval nielen na štúdium. Rím je naozaj sväté mesto tým, že je tam tak veľa kostolov, kde odpočívajú tí najväčší svätci Cirkvi. A tak som mnohokrát vo voľnom čase navštevoval kostoly a pamiatky Ríma.

Ako si spomínate na svoje kňazské začiatky?

Po mojich štúdiách v Ríme som bol 8. decembra v jubilejnom roku 2000 vysvätený za kňaza v malej dedinke pri Lučenci – v Starej Haliči. V Starej Haliči preto, lebo cirkevné spoločenstvo, ktorého som členom, má práve v Starej Haliči svoj materský dom, kde sídli matka predstavená a kde apoštolské sestry nášho spoločenstva majú svoj postulát a noviciát, podobne ako my, bratia máme v Ríme. A tak je celkom prirodzené, že po krátkej polročnej službe kaplána v Divíne ma – ako prvého slovenského kňaza nášho spoločenstva – otec biskup Eduard Kojnok ustanovil za správcu farnosti Stará Halič po dohode s mojimi predstavenými v Ríme.

Dotknime sa teraz vašej dnešnej pastoračnej činnosti ...

V prvom rade sa chcem Pánu Bohu poďakovať za milosť, že mi dal takú veľkú lásku k mojim veriaciom. Lebo na začiatku, ja, chlapec z mesta, ktorý potom študoval ešte vo väčšom meste ako je Rím, som sa zrazu ocitol v celkom malej dedinke. Veľká milosť je aj to, že svoju pastoračnú činnosť môžem vykonávať uprostred svojej duchovnej rodiny, obklopený našimi apoštolskými sestrami, ktoré sú mi veľkou pomocou už len tým, že sa za nás kňazov a mojich veriach modlia, nehovoriac o ich vonkajšej pastoračnej pomoci vo farnosti. S vďačnosťou musím priznať, že veľa pastoračných aktivít vo farnosti by buď vôbec nebolo možných, alebo len veľmi v skromnej miere.

František Mihály

PÚŤ na Galambu za Pannou Máriou

V utorok 15. septembra 2015 aj naša farnosť usporiadala púť na Galambu, ktorá je zasvätená Sedembolestnej Panne Márii. Na púti sa z lučenských farností zúčastnilo asi 60 veriach, niektorí pricestovali spoločným autobusom, iní súkromne na vlastných autách. Svätú omšu celebrol rožňavský biskup Mons. Stanislav Stolárik, ktorý zároveň posvätil nový zvon a novú pustovňu. O dobrú náladu sa postarala speváčka Anna Servická a deti zo Seliec.

Ervín Jakubec

Zarándoklatok Mátraverebély - Szentkútra

Augusztusban már másodszor indult el az autóbussz zarándokokkal Mátraverebély Szentkútra Losoncra. Először 2015. augusztus 15-én a Nagyboldogasszony főbúcsúra és augusztus 29-én a ferences lelki napra, ahová már a füleki ferences testvérekkel együtt mentünk. Mindkét alkalommal először köszöntöttük a Szűzanyát. A főbúcsún kétszer vettünk részt szentmisén, körmeneten, közben katekézis, énekek, litánia és a keresztút végzése történt.

Leikinapi zarándoklatunkon fr. Papp Tihámér, OFM atya fogadott bennünket. Itt már más volt a program: szentgyónás, szentmise, agapé,

Miért járunk templomba?

Mi keresztények tudjuk, hogy az Eukarisztiát Jézus alapította, hogy köztünk maradjon a világ végezetéig. A szentmisében meg nem szűnő áldozatként szüntelenül feláldozza magát az Atyának, hogy kiengesztelje őt a mi bűneinkért. A mai emberről ismert, hogy nem szívesen gondolkodik a létéről, Istenről, de lehet, hogy mégis időnként elgondolkodunk azon, milyen nagy titok valósul meg az oltáron.

Ha meg akarjuk sejtetni ezt a nagy titkot, vissza kell mennünk a paradicsomi időkhöz. Miután az első emberpár vétkezett, méltatlanná vált arra, hogy a Paradicsomban maradjon. Bezárult mögöttük az Édenkert kapuja és többé nem láthatták Istent színről-színre. Értelmük elsötétült, a jóra való akaratuk meggyöngyült és hajlamosakká váltak a rosszra. Az ősbűn mélyesen megsértette Istent és, amint tapasztaljuk, súlyos következményeket hozott minden ember számára, mert átered szülői örökre.

A sértést, amely Istent érte, valakinek jóvá kellett tennie, valakinek ki kellett engesztelnie Istent, de erre nem volt képes egyetlen ember sem, mert egy ember sem mentes a bűntől. Isten ezt nagyon jól tudta, de nem mondott le az emberről, meg akarta őt menteni és vissza akarta őt szerelni, hogy részese legyen Isten boldogságának. Ezért eltervezte, hogy elküldi hozzánk egyetlen Fiát, aki asszonytól születik, mint az emberek, de mindazonáltal megmarad Isten is lenni. Jézus önmagában, mint Istenember, egyesítette az isteni és emberi természetet, ezért egyedül ő volt képes önmagában kiengesztelni az Istent az emberrel. Mint minden bűntől mentes ember, testben elszenvedte a büntetést, amit az Isten ért sértés vont maga után. Magára vette a világ bűnét, ami az első emberpár óta az idők teljességéig felhalmozódott, és meghalt, hogy halálával megnyissa az ember előtt az utat a mennybe, ahol az ember ismét láthatja majd Istent színről színre.

Nagy volt a mi üdvösségünk ára és amíg a földön ember él, sose fogja tudni ezt Jézusnak meghálálni. Az Istenember halálával eltörölte adósságunkat és megvásárolta életünket a Sátán karmaiból Atyja számára, vagyis megváltott minket és megnyitotta az utat Atyja országába. Most már csak rajtunk van a sor, hogy elfogadjuk-e megváltásunkat. A szentmisében Jézus megváltói áldozata valósul meg szüntelenül, napról napra, egészen a világ végezetéig. Egyben Jézus önmagával táplál minket, hogy erőt adjon a harchoz a Sátán kíséréseinek legyőzésében és hozzásegítsen minket az üdvösséghez. Mi ezt valójában oly kevésbé tudjuk értékelni, mert nem tudjuk felfogni. Ezért a templomba járás fontossága is szinte érthetetlen a számunkra...

Azért is járunk templomba, hogy tanúskodjunk Jézushoz való ragaszkodásunkhoz. Itt viszont feltehetünk egy újabb kérdést: Ragaszkodunk mi valójában Jézushoz? És ha nem ragaszkodunk hozzá, akkor miért nem? Talán azért, mert nem ismerjük őt és nincs személyes kapcsolatunk vele. Jézus személyes kapcsolatra hív meg minket. Ugye ez kihívás számunkra?

Napjainkban láthatjuk, hogy sok keresztény nem gyakorolhatja szabadon a hitét és láthatjuk, hogy ölték meg Szíriában a keresztényeket... Vajon a keresztényüldözés csak Szíriát érinti? Nem történhet-e meg ugyanez hazánkban is? Tegyük fel magunknak a kérdést: Képes lennénk-e meghalni Jézusért?

Miért is járok valójában templomba? ...

Varga Kinga, CJ nővér

előadás és szentségimádás. Ez alkalommal már nem volt annyira zsúfolt a kegyhely, meghittebb, családi hangulat uralkodott. Az egészet testvéri szeretett és összetartozás érzése lengte körül. A szentbeszédből megtudhattuk, hogy mi sem magunknak köszönhetjük azt, hogy az Úr kiválasztott minket a hitre. Ígéreteink, fogadalmaink nem mennek simán. Minden jó törekvéshez idő kell. A ferencesek lelkiességben elkötelezik magukat, ennek is sok jó gyümölcse van, ez nem pusztába kiáltó szó, de idő kell hozzá. Csak megjegyzem, hogy a szentmise alatt a megújult szabadtéri oltárnál lágy szellő simogatott mindnyájunkat.

Délután már a templomban volt az előadás Boldog Batthyány Strattmann Lászlóról, hitéről és imaéletéről, apostoli tevékenységéről és az életéről. Tudni kell róla, hogy harmad rendi ferences volt, fogadalmait Pozsonyban tette le. Egész élete példa lehet mindenki számára, különösen tisztelte a szent családot. Egész életét áthatotta a szentekkel való bensőséges kapcsolat. A ferences rózsafüzért, ami hét tizedes, szinte állandóan imádkozta. Szemorvos volt, aki betegeinek lelki útmutatást is adott. Soha nem engedett a kishitűségnek. Krisztus állt családja központjában. A betegekben Istent szerette, akik segítenek Krisztus keresztyét hordozni. Szinte minden európai nyelven beszélt. Horvát betegek kedvéért megtanult horvátul. Tudatában volt, hogy az Evangélium világát másokkal is meg kell osztani.

Mindnyájunkat meghatott és lenyűgözött Dr. Horváth Éva előadása, aki a magyarországi FVR Országos Tanácsának miniszterasszonya. Ezután következett a szentségimádás. Mi ezzel búcsúztunk a Szűzanyától, erőt, segítséget kérve az élet terheinek viseléséhez.

Ima gyógyulásért: Menyei Atyám! Hálát adok Neked a Verebélyi szent forrás csodálatos gyógyító vizéért, amely minden testi és lelki nyavalyát orvosol. E szent víz használata, és a makula nélkül való szép Szűz Mária segítségül hívása adja meg nekem a kért gyógyulást és az örök üdvösséget. Amen.

Lados Ágnes, FVR

A Mester lábainál

A losonci és füleki egyházközösségből 11 résztvevővel 2015. október 9. – 11. között háromnapos szentignáci lelkigyakorlaton vettünk részt Oszuspusztán (Osušie). Köszönet Áginak, aki megszervezte, Kinga nővérnek, aki lelkivezetőként végigkísérte, Lupták atyának, aki szombat délután gyóntatott, szentmisét celebrált és késő estig velünk maradt a Szentségimádáson. Továbbá mindannyiunk nevében köszönetet a Krisztus a Főpap Intézet szakácsnőjének, aki felvállalta Márta szerepét. Így Máriaként Jézus lábainál ülve zavartalanul Rá figyelhettünk.

Isten sokféleképpen tudja megszólítani az embert. A mindennapi teendők forgatagában azonban sokszor háttérbe szorítjuk hívó szavát. Ezen a hétvégén kis csoportunk tagjai megtapasztalhatták, hogy méltatlanként is részesülhetünk a krisztusi kegyelemben. Kinga nővér természetéből adódó humorának köszönhetően (bár szigorúan felügyelte a napi program betartását), a személyes vallomástételekben, valamint a csoportos megosztásoknál is megtapasztalhattuk: a katolikus hittel békésen megfér a humor és az önfeledt vidámság. Keresztény hívőként nem kell feltétlenül sótlannak, búskomornak lennünk, hisz Jézus is sok-sok-színű.

Az egyéni csendes imaidők alatt a természetben vagy szobánk falai között megtapasztalhattuk Jézus jelenlétét életünkben, a szemlélődő meditáció gyakorlásával átadhattuk magunkat az Ő vezetésének. Elgondolkodhattunk a Lupták atya szentbeszédében feltett kérdéseken is:

Keresztények vagyunk még?

Keresztények vagyunk már?

Jó volt három napig Máriának lenni.

Kovács Erika

Národné stretnutie mládeže - P15

Na prelome júla a augusta tohto roku sa na národnom stretnutí mladých v Poprade zúčastnili aj niektorí mladí z našej farnosti. Stretnutie predchádzal prípravný týždeň (27.-

30. 7.) rôznych tímov dobrovoľníkov. Naša farnosť sa zapojila aj do tejto služby. Evka Jakobová pracovala v zdravotníckom tíme a pán kaplán v liturgickom tíme ako ceremoniár. Na samotnom stretnutí (31. 7.-2. 8. 2015) v úžasnom spoločenstve asi štyroch tisícov mladých mohli naši farníci: Františka, Terézia a Šimon Sabóovci, Jakub a Martin Kružliakovci, Dominik Bystrianský a Marcel Laco okúsiť, čo je to živá viera vyjadrená navonok. Ako jedna veľká rodina prítomných biskupov, kňazov, diakonov, mladých, nielen zo Slovenska, ale aj zahraničia a zasvätených osôb, cez liturgické slávenia, hodnotné a povzbudzujúce programy, pobožnosti v netradičnom štýle, priateľské stretnutia a zdieľania skúseností sa mohli presvedčiť, že ísť múdrou cestou života s Bohom sa aj dnes oplatí!

Stanislav Andrek

Farské pastoračné centrum Anjel

Aj v tomto školskom roku sme otvorili priestory farského úradu Lučenec – mesto pre deti a mladých, avšak už v inom duchu ako po minulé roky. Po zodpovednom pastoračnom uvážení „ako ďalej s mladými v Lučenci“ sme sa rozhodli (spolu s pánmi farármi Fábianom a Luptákom), že pastoraáciu mladých v tomto meste trochu „preorieme a učešeme“, aby ich mladé životy priniesli hlavne pre nich samých hojnejšiu a lepšiu úrodu. Naznačuje to aj na prvý pohľad nepatrná a pre niekoho bezvýznamná zmena názvu z „Detského klubu Anjel“ na „Farské pastoračné centrum Anjel“.

Nechceme a nemôžeme fungovať len ako nejaké centrum voľného času – ako jedna z alternatív, ktoré ponúka dnešný svet. V našich piatkových stretnutiach ide o farskú katechézu, teda v skupinkách. Pod vedením animátorov sa deti a mladí snažia trochu pouvažovať nad svojím životom, nad vzťahom s Bohom, vzťahmi medzi sebou, naučiť sa niečo nové a užitočné pre život. Vrcholom je stále sv. omša – udalosť, kde je každý človek najbližšie k Bohu a s Ním tu na zemi. Po sv. omši nechýba zábava, hry, rozhovory, či dobrý film. K dispozícii pre aktivity máme aj priestory fary na Rúbanisku.

V rámci pastoraácie detí a mladých priebežne počas roka organizujeme stretnutia, víkendovky, menšie výlety a túry a samozrejme tábory zamerané na posilnenie normálneho, zdravého kresťanského života a životného postoja.

Stanislav Andrek

Letný stanový tábor HRHOV

V dňoch 2.-9. augusta 2015 sa na fare – farskej záhrade v Hrhove konal letný tábor pre deti našej farnosti, ktorým sa venovalo niekoľko starších animátorov spolu s pánom kaplánom. Popri hrách, túrach, zážitku nádhornej prírody národného parku Slovenský Kras a Zádielskej doliny, osvieženiu na kúpalisku a horúcich nociach v stanoch pod hviezdou oblohou mohli všetci zažiť aj stretnutie s Bohom pri každodennej sv. omši v Hrhovskom kostolíku, ranných a večerných modlitbách a zdieľaniach.

Stanislav Andrek

Pútný kríž mladých Rožnavskej diecézy v Lučenci

Na sviatok povýšenia svätého kríža prijala naša farnosť putovný kríž mladých rožnavskej diecézy a putovný obraz Panny Márie Rožnavskej. Program sa začal prinesením kríža a obrazu do farského kostola Navštívenia Panny Márie mladými našej farnosti. Zhromaždeným veriacim sa prihovoril diecézny koordinátor pastoraácie mladých o. Patrik Balázs. Nasledovala pobožnosť krížovej cesty, ktorú hudobne sprevádzali naši mladí. Celé stretnutie vyvrcholilo slávnostnou svätou omšou, ktorú spolu s o. Patrikom Balázsom a o. Viliamom Pauličkom celebraval miestny kaplán o. Stanislav Andrek. Po svätej omši nasledovalo agapé na fare, ako pokračovanie prežívania spoločenstva farskej rodiny mladších i starších, ktoré sme zažili v kostole pri Pánovom oltári.

Na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie sme preniesli kríž v sprievode mladých i starších našej farnosti ulicami mesta do kostola na sídlisku Rúbanisko, kde nasledovala eucharistická adorácia moderovaná mladými a po nej priateľské stretnutie na fare – Rúbanisko.

Týmto programom sa oficiálne začal diecézny program pastoraácie mladých v tomto školskom roku. Sme Bohu vďační za svedectvo viery mladých, ale aj ostatných veriacich oboch Lučeneckých farností, ktorí sa do programu zapojili.

Stanislav Andrek

Celodiecny duchovný deň v Rožňave

Rožňavský diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik pozval na štvrtok 2. júla 2015 do Rožňavy všetkých pedagogických i nepedagogických pracovníkov katolíckych ZŠ, ZUŠ i MŠ Rožňavskej diecézy na celodiecny duchovný deň. Podujatie bolo zahájené slávnostnou svätou omšou v biskupskej katedrále Nanebovzatia Panny Márie, ktorej hlavným celebrantom bol Mons. Stanislav Stolárik.

Po svätej omši sa všetci účastníci presunuli na Biskupský úrad. V spoločenskej sále úradu prítomných privítal diecézny biskup spoločne

s Norbertom Bizem, riaditeľom Diecézneho školského úradu v Rožňave. Otec biskup v rámci duchovnej obnovy ocenil zásluhnú prácu pedagógov pri výchove a vzdelávaní mládeže v duchu katolíckej viery. Zároveň zaželal všetkým pedagógom i nepedagogickým pracovníkom veľa zdravia a trpezlivosti pri ich práci v tejto náročnej dobe. Na záver tohto bloku jednotliví riaditelia škôl predstavili Otcovi biskupovi svoje školy.

Po duchovnom programe prišiel na rad chutný obed. Potom nasledovali ďakovania, odovzdávanie kvetov a spomienkových predmetov Otcovi biskupovi. Podujatie sa ukončilo fotografovaním prítomných s Mons. Stanislavom Stolárikom pri fontáne na nádvorí Biskupského úradu. Úplný záver programu sa týkal už len riaditeľov a ekonomických pracovníkov škôl. Od Otca biskupa Stolárika sme odchádzali naplnení duchovnou radosťou a s vedomím, že výchova umením prostredníctvom kresťanských hodnôt má pre našich žiakov neoceniteľný význam. Veríme, že tento zámer budeme vedieť s Božou pomocou aj v budúcnosti naplniť.

František Mihály

Na muzikáli MARY POPPINS

V sobotu 23. mája 2015 zorganizoval Farský úrad Lučenec - Mesto autobusový výlet do Budapešti na muzikál Mary Poppins, spojený s prehliadkou mesta. Náš výlet sme zahájili pešou prehliadkou

Budapešti na Hradnom vrchu: Rybárska bašta, Matejov chrám, Széchényiho knižnica, Maďarská národná galéria, Prezidentský palác. Kráľovskými schodmi sme zišli dolu na Námestie Ádáma Clarka a cez Refazový most a Námestie Istvána Széchényiho popred Maďarskú akadémiu vied sme sa dostali až k bazilike sv. Štefana. Po jej prezretí sme pokračovali Andrassyho triedou popred budovu Štátnej opery až na námestie Oktogon. Tu dostala skupina voľno, každý sa mohol občerstviť podľa svojej chuti v blízkych reštauráciách či cukrárnach.

V podvečer krátko pred 19-ou hodinou sme sa všetci opäť stretli tenoraz pred Maďachovým divadlom na Alžbetinej okružnej triede. Tu sme sa zúčastnili na predstavení muzikálu Mary Poppins, zrealizovaného na námiet britskej spisovateľky Pamelý Lyndon Traversovej a rovnomenného filmu Walta Disneya z r. 1964. Príbeh sa odohráva v Londýne v 19. st. Hlavnou hrdinkou je vychovávateľka Mary Poppins, ktorá sa zjaví na priane malých detí rodiny Banksovcov, ktorým rodičia nevenujú žiadnu pozornosť. Táto dokonalá vychovávateľka disponujúca mnohými čarovnými vlastnosťami vyplní ich detský svet hravosťou i fantáziou a úplne prevráti prísny poriadok domu natolko, že nakoniec dokáže premeniť i samotných rodičov. Prijemná hudba so známymi melódiami celkovo zážitok z muzikálového predstavenie len umocnila.

František Mihály

Letné organové koncerty

Z iniciatívy Rímskokatolíckeho farského úradu Lučenec-Mesto sa v mesiaci august 2015 uskutočnili v kostole Navštívenia Panny Márie v Lučenci tri letné organové koncerty - 16., 23. a 30. augusta - vždy v nedeľu vo večerných hodinách. Cieľom týchto podujatí bolo ponúknuť veriacim i ostatným záujemcom o vážnu hudbu možnosť kontaktu so živou organovou hudbou počas horúcich letných podvečerov.

Solistom všetkých troch koncertov bol Jozef Vaško, nový organista nášho mestského kostola. Jozef Vaško pochádza z Prešova, kde sa narodil v r. 1991. V r. 1999-2006 navštevoval ZUŠ Jána Pöschla v Prešove, kde získaval základy hry na keyboarde. V r. 2008-2014 študoval organ a liturgickú hudbu na Cirkevnom konzervatóriu v Opave (ČR). V r. 2004-2014 pôsobil ako organista v kostole Narodenia Panny Márie v Gregorovciach v okrese Prešov a súběžne v r. 2011-2015 v katedrále Božského Spasiteľa v Ostrave (ČR). Od 1. 8. 2015 je organistom kostola Navštívenia Panny Márie v Lučenci.

Počas troch organových koncertov sa Jozef Vaško predstavil skladbami od autorov: Pauls Dambis, J. S. Bach, Johann Georg Albrechtsberger, Jan Křtitel Kuchař, František Xaver Brixl, Robert Schumann, Eugène Gigout, Alexandre Guilmant, G. F. Händel a Charles Tournemire. Súčasťou každého večera bola aj improvizácia autora na duchovnú tému.

Podujatia mali medzi verejnosťou veľmi dobrý ohlas, kostol sa počas jednotlivých koncertov vždy viac zaplnil poslucháčmi. Výkony nášho organistu možno hodnotiť kladne, je chvályhodné, že počas veľmi krátkeho obdobia pobytu v Lučenci dokázal kvalitne naštudovať veľké množstvo skladieb. Zostáva len dodať, že sa už teraz tešíme na ďalšie organové koncerty, ktoré sa uskutočnia v priebehu budúceho leta.

František Mihály

Výlet do Egru sa vydaril

Poslednú sobotu pred koncom školského roka 27. 6. 2015 sa lučenský farníci pod vedením pána farára Mgr. Petra Fábiana vybrali na autobusový výlet do maďarského mesta Eger. Po príchode do mesta sa naši ľudia rozdelili do troch blokov - prvá skupina zostala v bazilike na svätej omši, druhá skupina sa odišla kúpať na termálne kúpalisko, no a tretia absolvovala ohlásenú prehliadku mesta. Po prehliadke baziliky sme sa presunuli ulicou Lajosa Kossutha popred františkánsky kostol a župný dom k hradu. Na hrade sme si prezreli baštu Istvána Dobóa, gotický biskupský palác, záhradu zrúcanín, hrob Gézu Gárdonyiho a v 3D-kine sme sa oboznámili s krátkou históriou hradu.

Naša cesta ďalej viedla k minaretu - najsevernejšej stavbe svojho druhu v Európe. Na vyhlídkovú terasu minaretu vystúpili len tí odvážnejší (a štíhlejší). Klukatými uličkami sme sa dostali na hlavné námestie Egru - Dobó István tér, ktorému dominuje barokový minoritný kostol sv. Antona Paduánskeho. Tu sme sa všetci rozprchlí do okolitých reštaurácií, aby sme zahnali o slovo sa hlásiaci hlad. Podvečer sme sa autobusom odviezli do Údolia krásnych žien (Szépasszonyvölgy), kde si každý mohol vybrať z veľkého množstva egerských vín vo výške štyridsiatich pivniciach. Podľa malej ankety našim snáď najviac chutilo víno „egri bikavér“.

František Mihály

FARSKÝ HLÁSNIK

Pripravované akcie v našich farnostiach

11. 12. 2015 Návšteva muzikálového predstavenia Pekný letný deň v Operetnom divadle v Budapešti spojená s návštevou baziliky sv. Štefana a účasťou na Vianočných trhoch. Informácie podá PhDr. František Mihály.
19. 12. 2015 Farská adventná duchovná obnova pre veriacich v kostole Navštívenia Panny Márie v Lučenci pod vedením kaplána Mgr. Stanislava Andreka.
26. 12. 2015 Svätoštefanská zábava mladých v Strednej odbornej škole v Lučenci za rampami. Hlavným organizátorom je Mgr. Marián Krupčiak, duchovný CZŠ sv. Jána Bosca i CZUŠ v Lučenci.
12. 3. 2016 Križová cesta lučenských veriacich pod vedením Mgr. Petra Fábiana spoločným autobusom na Kalváriu v Banskej Štiavnici spojená s prehliadkou mesta. Bližšie informácie podá PhDr. František Mihály.
4. 4. – 31. 8. 2016 Maľovanie vnútorných priestorov kostola Navštívenia Panny Márie v Lučenci, bohoslužby sa budú konať len v nedeľu. Sobáš sa budú realizovať len v kostole Krista Kráľa na Rúbanisku.
- 4.-10. 5. 2016 Zahrančný autobusový výlet do Toskánska (Taliansko) – Florencia, Lucca, Pisa, Siena, San Gimignano, Volterra, Vinci, ostrov Elba. Informácie podá PhDr. František Mihály.

Peter Fábian, Jaromír Lupták, František Mihály

Spovedanie a program svätých omší v Advente a počas Vianoc v kostoloch mesta Lučenec

Kostol Navštívenia Panny Márie (v meste)

Roratne sv. omše počas adventného obdobia: v utorok a piatok o 06.00, v tieto dni nebudú sv. omše o 07.00 hodine.

Sv. spoveď pred Vianocami si môžete vykonať:

14.-18. 12. 2015 denne od 06.30 do 08.00 a od 16.00 do 18.30 hod.

Adventná duchovná obnova:

19. 12. 2015 o 08.00 hod., sv. omša bude po nej, spovedať budeme od 08.30 do 10.00 hod.

20. 12. 2015 (nedeľa) od 15.00 do 19.00 hod.

21. a 23. 12. 2015 od 06.30 do 08.00 a od 15.00 do 19.00 hod.

Počas vianočných sviatkov (24., 25., 26. 12. 2015) nebude možnosť vykonať si sv. spoveď!

Spovedanie chorých: 18. 12. 2015 doobeda. Nahlásiť ich môžete v sakristii.

Požehnávanie domov: 6.-7. 1. 2016. Nahlásiť sa môžete v sakristii do 6. 1. 2016.

Koledníci Dobrej Noviny Vás budú kontaktovať a v dohovorenom termíne Vás navštívia, ak sa zapíšete do zošita pri časopisoch. Vybierané milodary sú určené na pomoc deťom v Afrike.

Sv. omše:

24. 12. 2015 – Štedrý deň: 16.00 slov., 22.00 slov., 24.00 maď., 22.00 Mikušovce

25. 12. 2015 – Narodenie Pána: ako v nedeľu

26. 12. 2015 – Sv. Štefan, mučeník: ako v nedeľu

31. 12. 2015 – Poďakovanie na konci roka: 15.00 maď., 16.30 slov.

1. 1. 2016 – P. Márie Bohorodičky: ako v nedeľu

6. 1. 2016 – Zjavenie Pána: ako v nedeľu

Kostol Krista Kráľa na Rúbanisku

Roratne sv. omše v Advente: stredu a soboty 06.00 hod.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami si môžete vykonať:

14.-19. 12. 2015 od 16.00 do 17.00 hod.

21.-23. 12. 2015 od 15.00 do 17.00 hod.

V období vianočných sviatkov nespovedáme!

Požehnávanie príbytkov: 6.-9. 1. 2016. Prihlásiť sa môžete v sakristii.

Sväté omše:

24. 12. 2015

Vigília Narodenia Pána 22.00 hod. maď. 24.00 hod. slov.

25. 12. 2015

Slávnosť Narodenia Pána 09.30 hod. slov. 11.15 hod. maď.

26. 12. 2015

Sv. Štefan prvomučeník 09.30 hod. slov. 11.15 hod. maď.

27. 12. 2015

Sv. Rodiny 09.30 hod. slov. 11.15 hod. maď.

31. 12. 2015

Poďakovanie na konci roka 15.30 hod. slov.

1. 1. 2016

P. Márie Bohorodičky 09.30 hod. slov. 11.15 hod. maď.

6. 1. 2016

Zjavenie Pána 09.30 hod. slov. 11.15 hod. maď.

Peter Fábian

Jaromír Lupták

Pamiatka všetkých zosnulých

Tieto dni majú nielen pre kresťanov veľký význam. Po dni Všetkých svätých slávime deň Pamiatky všetkých zosnulých. Kríž je znakom spásy, kríž je znakom pamiatky zosnulých – preto sa pri hlavnom kríži na cintorínoch každý rok zapalujú sviečky a kladú kvety, aby si ľudia uctili aj tých, ktorých hrob je neznámy alebo je vzdialený. Spomienkové slávnosti za zosnulých siahajú až do 10. storočia, kedy ho po prvý raz uviedol Benediktínsky opát. Postupne si túto myšlienku osvojila celá Európa.

Na pamiatku zosnulých sa v pondelok 2. novembra 2015 o 15,30 hod. konala na mestskom cintoríne v Lučenci pri starom Dome smútku zádušná svätá omša, ktorú celebraval pán kaplán Stanislav Benedikt Andrek. Svätá omša sa konala za sprievodu organistu Jozefa Vaška, liturgické čítanie mala na starosti pani Elena Gubániová a prosby prečítala pani Marta Dorniaková. Za Mesto Lučenec sa svätej omše zúčastnila pani Renáta Perželová, ktorá mala pred svätou omšou krátky príhovor. Slovmi básnika sprítomnila atmosféru, kvôli ktorej sme sa v tento deň na cintoríne stretli. Pán kaplán Andrek počas kázne citoval myšlienky slávneho svätca Augustína, ktorý sa vo svojich dielach tiež zaoberal životom, ktorý má pokračovanie.

Slnkom zaliaty lučenský cintorín sa pomaly ponáral do tmy. Zvečerievalo sa, svätá omša sa pomaly končila. Po požehnaní, ktoré udelil pán kaplán, sme sa spoločne pomodlili za duše v očistci ako i modlitbu za svätého otca. Po svätej omši sa mnohí prítomní odobrli vo sviečkovom sprievode a s modlitbou bolestného ruženca k nemocnici, kde si uctili pamiatku detí, ktorým nebolo umožnené narodiť sa v dôsledku umelého prerušenia ich života v matkinom tele.

Viera Bílková

Púť na Raticov vrch nad Hriňovou

Ružencové bratstvo pri farnosti Lučenec – Mesto pod vedením pani Eleny Gubániovej zorganizovalo v sobotu 7. novembra 2015 púť na Raticov vrch nad Hriňovou. Z Lučenca sme vyrazili a autobusom krátko po poludní, našim šoférom bol Ivo Tomašovič.

Po príchode na Raticov vrch sme sa pokochali

nádherou prírodou okolitej chránenej krajinej oblasti Poľana. Následne sme vstúpili do kostola Panny Márie Fatimskej, ktorý bol slávnostne vysvätený v r. 1994 vtedajším banskobystrickým diecéznym biskupom Mons. Rudolfom Balázom. My – Lučenčania sme prišli do kostola ako prví, potom začali prichádzať ďalší pútnici na autách či autobusoch. Pred 15,00 hodinou bol už kostol celý zaplnený. Rektor kostola Mgr. Anton Majerčák nás všetkých srdečne privítal a nadvážne zahájil modlitbu sv. ruženca.

Vyvrcholením púte bola svätá omša, ktorej hlavným celebrantom bol Mons. PhLic. Ing. Branislav Koppal, generálny vikár Biskupského úradu v Banskej Bystrici. Vo svojej kázni sa zamerl na posmrtný a večný život: „... až keď zomrieme, budeme naozaj sebou – sebou s Ním“. Po skončení sv. omše sme sa naplnení milosťami vrátili v pokoji domov, do našich príbytkov.

František Mihály

Chrámoví hudobníci rožňavskej diecézy sa stretli v Lučenci

Každý rok 22. novembra si cirkev spomína na svätú Cecilíu, patrónku hudobníkov. Tento rok – v predstihu 21. 11. 2015 – sa v našej farnosti uskutočnilo stretnutie chrámových hudobníkov celej rožňavskej diecézy. Pri tejto príležitosti sa v Lučenci zišlo približne 50 hudobníkov a kňazov. Pán farár Peter Fábian privítal všetkých účastníkov, zvlášť však vzácných hostí: doc. Rastislava Adamka, prof. Amantia Akimjaka a vsdp. Jozefa Fričovského, breznianskeho dekana a biskupského delegáta.

Po jeho príhovore nasledovala prednáška doc. Adamka s názvom „Hudba v službách liturgie“. Pán docent veľmi pútavo vo všeobecnosti vysvetľoval duchovnú hudbu a terminológiu k nej sa viažucu. „Hudba slúži liturgii, nie liturgia hudbe“. Dôraz kladol nie na samoučelnú teatralnosť hudobníkov, ale na ich službu liturgii.

Po krátkom občerstvení sme pokračovali prednáškou prof. Akimjaka s názvom „Úloha organistov a kantorov počas procesiových spevov v liturgii svätej omše“. Pán profesor sa vo svojej prednáške zamerl predovšetkým na praktické záležitosti. Jeho prednáška vyvrcholila praktickou ukážkou frázoovania piesne z JKS. Účastníkov povzbudil k zvelaďovaniu a rozširovaniu ľudu známych piesní z JKS a zavádzaniu spevov z Novej tvorby. Pripomenul, že dnešný spev zhromaždenia nie je dostatočný kvôli slabej osвете, keďže v prvej polovici 20. storočia sa piesne z JKS bežne spievali na hodinách náboženstva. V závere prednášky sa zamerl na výber

vhodných spevov počas adventného obdobia.

Po prednáške nasledoval obed v reštaurácii Prameň, kde bol čas na osobné rozhovory. Oba prednášatelia so sebou priniesli aj hodnotné publikácie, ktoré bolo možné si zakúpiť. Popoludňajší program začal nácviikom zboru na svätú omšu. Zbor bol zložený z účastníkov stretnutia, organového partu sa ujal organista z Rimavskej Soboty Jozef Gödri.

Záver patril svätej omši, ktorú celebraval delegát otca biskupa vsdp. Jozef Fričovský, koncebrovali prítomní kňazi – vdp. Jaromír Lupták, Jozef Brandys, farár z Dobšinej a pán doc. Rastislav Adamko. Pán dekan Fričovský v homílii pripomenul, že bez Božieho požehnanja a Jeho milostí je naše snaženie na poli hudby márne. Pripomenul, že nemáme byť hrdí a pyšní, ale svojimi darmi pokorne slúžiť spoločstvu veriacich. Pred záverečným požehnaním otec Stanislav podakoval všetkým zúčastneným.

Na záver trošku štatistik: najmladší účastník mal 12 rokov, najstarší boli sedemdesiatnici. Najvzdialenejší boli účastníci z Jakloviec a Brezna, ktorí nelutovali hodiny cesty a ochotne prišli, za čo im zvlášť patrí vďaka. Ďalej patrí vďakám, ktorí akokoľvek prispeli k zdarnému uskutočneniu: farnosti Lučenec-Mesto, sestričkám CJ, ženičkám a všetkým, na ktorých si v tejto chvíli nespomeniem ...

Veľká vďaka a Pán Boh pomáhaj do ďalších dní!

Jozef Vaško